

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยย้อนประสบการณ์ (expost facto research) เพื่อศึกษาปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยาใดบ้างที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของช่างยนต์ในศูนย์บริการรถยนต์นั่ง นำเข้าแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ คือ ช่างยนต์จำนวน 100 คน ที่ทำงานในศูนย์บริการรถยนต์นั่ง นำเข้าแห่งหนึ่งของประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ช่างยนต์ที่ทำงานในศูนย์บริการรถยนต์นั่ง นำเข้าแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยใช้การสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) จำนวน โดยเปิดตาราง Krejcie and Morgan (อ้างถึงใน สุวิมล ตีรกานันท์, 2546, หน้า 200-201) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน ซึ่งผู้วิจัยเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง 10 เปอร์เซนต์ เพื่อป้องกันความผิดพลาดของข้อมูล จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 88 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในบางตัวแปร และบางตัวแปร ได้ดัดแปลงจากแบบสอบถามที่มีอยู่แล้ว โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของช่างยนต์ในศูนย์บริการรถยนต์นั่ง นำเข้าแห่งหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist) รายละเอียด ดังนี้

1. อายุ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
  - 1.1 กลุ่มอายุน้อย คือ กลุ่มที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี
  - 1.2 กลุ่มอายุมาก คือ กลุ่มที่มีอายุ 31 ปีขึ้นไป
2. ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
  - 2.1 กลุ่มระดับการศึกษาต่ำ คือ ปวช. หรือต่ำกว่า
  - 2.2 กลุ่มระดับการศึกษาสูง คือ ปวส. ขึ้นไป
3. ประสบการณ์เดิมในการทำงานก่อนที่มาทำงาน ณ บริษัทแห่งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
  - 3.1 กลุ่มที่มีประสบการณ์เดิมในการทำงานน้อย คือ 1-5 ปี
  - 3.2 กลุ่มที่มีประสบการณ์เดิมในการทำงานมาก คือ 5 ปีขึ้นไป
4. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
  - 4.1 กลุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อย คือ 1-5 ปี
  - 4.2 กลุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมาก คือ 5 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบวัดระดับประสิทธิภาพในการทำงานของช่าง แบบวัดนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอ้างอิง และดัดแปลงแบบวัดประสิทธิภาพการทำงาน ofช่าง ของ วิไลวรรณวรรณโชติผาเวช (2544) มีข้อคำถามจำนวน 34 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (corrected item-total correlation) ระหว่าง 0.21-0.81 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ (alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90

เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ดีมาก	ให้	5	คะแนน
ดี	ให้	4	คะแนน
พอใช้	ให้	3	คะแนน
ต้องปรับปรุง	ให้	2	คะแนน
ยังใช้ไม่ได้	ให้	1	คะแนน

ข้อคำถามในแบบวัด ประกอบด้วย มิติที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของช่างทั้งหมด 10 มิติ แต่ละมิติมีข้อคำถามทางบวก และทางลบ รวมทั้งสิ้น 34 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

มิติที่ 1 ปริมาณงาน ประกอบไปด้วยข้อ 1, 21 และ 13, 28

มิติที่ 2 คุณภาพงาน ประกอบไปด้วยข้อ 12, 22 และ 20, 29

มิติที่ 3 การปฏิบัติตามคำสั่ง ประกอบไปด้วยข้อ 5, 23 และ 6

มิติที่ 4 ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ประกอบไปด้วยข้อ 7, 24 และ 18, 30

มิติที่ 5 ความรอบรู้ในงาน ประกอบไปด้วยข้อ 9, 25 และ 16, 31

มิติที่ 6 ความคิดริเริ่มและการพัฒนาตนเอง ประกอบไปด้วยข้อ 4 และ 3, 32

มิติที่ 7 มนุษยสัมพันธ์และการให้ความร่วมมือ ประกอบไปด้วยข้อ 2, 26 และ 8, 33

มิติที่ 8 การตัดสินใจ ประกอบไปด้วยข้อ 10 และ 15

มิติที่ 9 มีระเบียบวินัย ประกอบไปด้วยข้อ 11, 27 และ 17, 34

มิติที่ 10 การรักษาเวลา ประกอบไปด้วยข้อ 14 และ 19

ตอนที่ 3 แบบวัดความถนัดทางช่าง แบบวัดนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอ้างอิงเกณฑ์จากข้อสอบวัดความสามารถทางช่างของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ (อ้างถึงใน วิไลวรรณ วรรณ โชติผาเวช, 2544) มีข้อคำถามจำนวน 64 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (corrected item-total correlation) ระหว่าง 0.23-0.81 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ (alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92 แต่ละข้อมีคำตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีคำตอบที่ถูกต้อง 1 ตัวเลือก คะแนนสูงสุด คือ 64 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 0 คะแนน ช่วงคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด คือ 64-0 คะแนน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ความรู้เบื้องต้นทางช่าง ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้พื้นฐานและความสามารถทางสายตา การรับรู้ทางช่าง ตลอดจนความสามารถทางมิติสัมพันธ์ ซึ่งความสามารถทางด้านนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อช่าง เพื่อประโยชน์ในการอ่านแบบและการเขียนโครงสร้าง ความรู้ความเข้าใจทางด้านจักรกล ซึ่งเกี่ยวข้องกับเครื่องมือ เครื่องจักรกล การสร้าง และการประกอบชิ้นส่วน รวมทั้งความปลอดภัยในการทำงาน

ในส่วนนี้มีข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ เป็นการทดสอบเขาวนัปัญหาด้านความว่องไว และทดสอบทางด้านความจำ ประกอบด้วย 3 หัวข้อ คือ

- 1.1 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ทางช่างเบื้องต้น จำนวน 10 ข้อ
- 1.2 ความรู้เกี่ยวกับการเขียนแบบหรืออ่านแบบเครื่องกลเชิงมิติสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ
- 1.3 ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย กฎระเบียบและการบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์ 10 ข้อ

2. ความถนัดทางช่างยนต์เป็นการทดสอบความมีเหตุผลทางช่าง ซึ่งได้แก่ความสามารถในการแก้ปัญหาทางจักรกลโดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางฟิสิกส์และการแก้ปัญหาเกี่ยวกับชิ้นส่วนของรถยนต์ ซึ่งตั้งอยู่บนความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาพื้นฐานทางช่างแขนงต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างกลโรงงาน และช่างเชื่อม มีด้วยข้อคำถามในส่วนนี้ 33 ข้อ คือ

- 2.1 ด้านเครื่องยนต์จำนวน 10 ข้อ
- 2.2 ด้านไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์รถยนต์ จำนวน 10 ข้อ
- 2.3 ด้านช่วงล่างและระบบส่งกำลังรถยนต์ จำนวน 8 ข้อ
- 2.4 ด้านการปรับแต่งและการซ่อมรถยนต์ จำนวน 5 ข้อ

3. เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นการทดสอบความรู้รอบตัวช่างในการทำงาน มีข้อคำถามในส่วนนี้จำนวน 7 ข้อ ดังนี้

- 3.1 การปรับแต่งเครื่องยนต์ด้วยปรับปรุงอุปกรณ์หรือเครื่องมือทดสอบ จำนวน 3 ข้อ
- 3.2 ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานในรถยนต์สมัยใหม่ จำนวน 3 ข้อ
- 3.3 เทคโนโลยีด้านอื่น ๆ จำนวน 1 ข้อ

แบบวัด 64 ข้อนี้ แต่ละข้อคำถามมี 4 ตัวเลือก โดยมีข้อคำถามที่ถูกต้อง 1 ตัวเลือก ผู้ที่ตอบถูกจะได้คะแนน 1 คะแนนในแต่ละข้อ ช่วงคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด คือ 64-0 คะแนน การแบ่งกลุ่มผู้ตอบเป็น 2 กลุ่มใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ถือเป็นผู้ที่มีความถนัดทางช่างสูง ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ถือเป็นผู้ที่มีความถนัดทางช่างต่ำ

ตอนที่ 4 แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อ้างอิงและดัดแปลงแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์สำหรับผู้ใหญ่ (18-60 ปี) ของ กระทรวงสาธารณสุข, กรมสุขภาพจิต, สำนักพัฒนาสุขภาพจิต (2543) มีจำนวนข้อคำถาม 36 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (corrected item-total correlation) ระหว่าง 0.27-0.59 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ (alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.88

โดยแบ่งความฉลาดทางอารมณ์ออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข แต่ละด้านมี 3 ข้อย่อย ได้แก่ ข้อคำถาม ดังนี้

1. ดี

- 1.1 การควบคุมตนเอง ข้อคำถาม ข้อที่ 1-4
- 1.2 เห็นใจผู้อื่น ข้อคำถาม ข้อที่ 5-8
- 1.3 รับผิดชอบ ข้อคำถาม ข้อที่ 9-12

2. เก่ง

- 2.1 มีแรงจูงใจ ข้อคำถาม ข้อที่ 13-16
- 2.2 ตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ข้อคำถาม ข้อที่ 17-20
- 2.3 สัมพันธภาพ ข้อคำถาม ข้อที่ 21-24

3. สุข

- 3.1 ภูมิใจตนเอง ข้อคำถาม ข้อที่ 25-28
- 3.2 พอใจชีวิต ข้อคำถาม ข้อที่ 29-32
- 3.3 สุขสงบทางใจ ข้อคำถาม ข้อที่ 33-36

การให้คะแนนแบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 กลุ่ม มีการให้คะแนน ดังนี้

กลุ่มที่ 1

ตอบไม่จริง	ให้	1	คะแนน
ตอบจริงบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ตอบค่อนข้างจริง	ให้	3	คะแนน
ตอบจริงมาก	ให้	4	คะแนน

กลุ่มที่ 1 ประกอบไปด้วย ข้อคำถามข้อที่ 1, 4, 5, 8, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 19, 22, 24, 26, 27, 29, 30, 32, 34 และ 35

กลุ่มที่ 2

ตอบไม่จริง	ให้	4	คะแนน
ตอบจริงบางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ตอบค่อนข้างจริง	ให้	2	คะแนน
ตอบจริงมาก	ให้	1	คะแนน

กลุ่มที่ 2 ประกอบไปด้วย ข้อคำถามข้อที่ 2, 3, 6, 7, 9, 12, 13, 18, 20, 21, 23, 25, 28, 31, 33 และ 36

แบบวัด 36 ข้อนี้ แต่ละข้อมีคำตอบ 4 ตัวเลือก จากไม่จริงถึงจริงมาก การให้คะแนนคำตอบแต่ละข้อจะเป็นไปตามคู่มือของแบบวัด ช่วงคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด คือ 144-36 คะแนน การแบ่งผู้ตอบเป็น 2 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มถือว่าเป็นผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปกติ และผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มถือว่าเป็นผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าปกติ

ตอนที่ 5 แบบวัดบรรยากาศในองค์การ แบบวัดนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอ้างอิงแนวคิดของ Litwin and Stringer (1968) และอ้างอิงเกณฑ์จาก เจนนารา สิทธิเหรียญชัย (2541) มีข้อคำถาม 38 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (corrected item-total correlation) ระหว่าง 0.23-0.83 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ (alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94

แบ่งทั้งหมดเป็น 9 ด้าน โดยมีมาตรวัดแบบประเมิน 5 ระดับจาก “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” แบ่งเป็นคำถามเชิงบวก และคำถามเชิงลบ รายละเอียด ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างองค์กร มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 1-4 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1 และ 2 และเป็นข้อคำถามเชิงลบ 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 3 และ 4
2. ด้านความรับผิดชอบของงานบุคคล มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 5-9 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 5 และ 6 และเป็นข้อคำถามเชิงลบ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 7, 8 และ 9
3. ด้านความอบอุ่น มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 10-14 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 10, 11 และ 14 และเป็นข้อคำถามเชิงลบ 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 12 และ 13
4. ด้านการสนับสนุน มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 15-18 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 15, 17 และ 18 และเป็นข้อคำถามเชิงลบ 1 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 16
5. ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 19-22 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 19, 20 และ 21 และเป็นข้อคำถามเชิงลบ 1 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 22
6. ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง มีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 23-25 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 23 และ 24 และเป็นข้อคำถามเชิงลบ 1 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 25
7. ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 26-30 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 26, 27 และ 30 และเป็นข้อคำถามเชิงลบ 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 28 และ 29
8. ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจงรักภักดีต่อกลุ่ม มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 31-34 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 31 และ 32 และเป็นข้อคำถามเชิงลบ 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 33 และ 34
9. ด้านความเสี่ยงและความท้าทาย มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม 35-38 แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 35, 36, 37 และ 38

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนเป็นการให้ผู้ตอบประเมินความคิดเห็นโดยใช้การประมาณค่าแบบ Likert Scale ซึ่งใช้ชั้นการประเมิน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และใช้มาตรประเมินค่าของคำถามแบบ 5 ระดับความคิดเห็น ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับความเห็นด้วย	ระดับของข้อความเชิงบวก	ระดับของข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
เฉย ๆ	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

แบบวัด 38 ข้อนี้ แต่ละข้อมีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยข้อความเชิงบวก คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งได้คะแนน 5 คะแนน และคะแนนของคำตอบลดลงไปตามลำดับจนถึง 1 คะแนน ในคำตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้อความเชิงลบ คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งได้คะแนน 1 คะแนน และคะแนนของคำถามเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึง 5 คะแนน ในคำตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คะแนนสูงสุดและต่ำสุดขอแบบวัดนี้ คือ 190 คะแนน ถึง 38 คะแนน การแบ่งผู้ตอบเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีการรับรู้บรรยากาศในองค์กรในระดับดี และกลุ่มที่รับรู้ในระดับไม่ดี ใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ โดยผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยถือเป็นผู้ที่มีการรับรู้บรรยากาศในองค์กรดี ส่วนผู้ที่มีคะแนนรวมต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยถือเป็นผู้ที่มีการรับรู้บรรยากาศในองค์กรในระดับไม่ดี

การกำหนดคะแนนเกณฑ์

การกำหนดคะแนนเกณฑ์ของประสิทธิภาพในการทำงานใช้เกณฑ์ในการแบ่งของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538, หน้า 9) ดังนี้

ค่าระดับคะแนนเกณฑ์

- 3.67-5.00 หมายถึง มีประสิทธิภาพในการทำงานอยู่ในระดับสูง
- 2.34-.66 หมายถึง มีประสิทธิภาพในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.00-2.33 หมายถึง มีประสิทธิภาพในการทำงานอยู่ในระดับไม่ดี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการสร้างแบบสอบถาม และแบบทดสอบ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการทำงานของช่าง จากเอกสาร และงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความถนัดทางช่าง ความฉลาดทางอารมณ์ และบรรยากาศในองค์กร
2. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงาน ofช่าง เพื่อนำมาปรับปรุง และสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบวัดประสิทธิภาพในการทำงานของช่างตามหลักเกณฑ์ โดยมีเนื้อหาครอบคลุม ได้แบบวัดประสิทธิภาพในการทำงานของช่าง แบบวัดความถนัดทางช่าง แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ และแบบวัดบรรยากาศในองค์กร
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ประชาชน และกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ข้อความมีความชัดเจน และถูกต้องจากนั้นนำไปหาคุณภาพเครื่องมือ
5. นำแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (try-out) กับช่างที่ทำงานในศูนย์บริการรถยนต์บริษัทอีกแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบทดสอบ และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยเลือกข้อคำถามที่ผ่านการพิจารณามาใช้หรือบางข้อมีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2. ค่าอำนาจจำแนก (discrimination power)

2.1 แบบวัดประสิทธิภาพในการทำงานของช่าง แบบวัดความถนัดทางช่าง แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ และแบบวัดบรรยากาศในองค์กร วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อ โดยหาค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (corrected item-total correlation) โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์, 2539, หน้า 117) โดยคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

3. ค่าความเชื่อมั่น (reliability)

3.1 แบบวัดประสิทธิภาพในการทำงานของช่าง แบบวัดความถนัดทางช่าง แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ และแบบวัดบรรยากาศในองค์กร วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) โดยคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อประสานงานกับผู้บริหารบริษัทด้วยตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ และนำแบบวัดให้กลุ่มตัวอย่าง
2. แนะนำตัว และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 4 สัปดาห์
4. นำแบบวัดที่รวบรวมได้จากการตอบกลับของกลุ่มตัวอย่าง ไปจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปทางสถิติในการทดสอบสมมติฐาน โดยยอมรับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ไม่น้อยกว่า .05 ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ตรวจสอบความเรียบร้อย ความสมบูรณ์ของแบบวัด และคัดเลือกเฉพาะฉบับ ที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

2. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ตรวจสอบนับคะแนนข้อคำถาม แต่ละข้อ ของแบบวัดแต่ละชุด ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำข้อมูลทั่วไปมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแยกตามตัวแปร

3. การกำหนดคะแนนเกณฑ์เพื่อวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1 โดยแบ่งประสิทธิภาพ ในการทำงานของช่างเป็น 3 ระดับ โดยเปรียบเทียบกับคะแนนเกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538, หน้า 9) ดังนี้

ผู้วิจัยนำผลมากำหนดคะแนนเกณฑ์และแปลความหมายได้ดังนี้

ช่วงคะแนน	ประสิทธิภาพในการทำงาน
1.00-2.33	ต่ำ
2.34-3.66	ปานกลาง
3.67-5.00	สูง

4. ใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ (analytical statistic) เปรียบเทียบความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยการทดสอบแบบค่า ที (t test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2-6

5. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการทำงานของช่าง กับตัวแปรที่ศึกษา โดยแยกวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่ละเอียด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7-8

6. หาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (two-way analysis of variance)

7. ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยทางชีวสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 10